

୩୧ ମାର୍ଚ୍ଚ ୨୦୧୯ ଖୁତବା ଜୁମାର ସାରାଂଶ

ସ୍କ୍ଵାନ - ମସଜିଦ, ବୟାତଳ, ପଞ୍ଚହେ, ଲଣ୍ଠନ

ଅଳ୍ଲାଙ୍ଗଡ଼ାଳା ସନ୍ତ ଭାବରେ ଦର୍ଶାଇ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ଯେତେବେଳେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଜୁମା ନମାଜ ପାଠ କରିବା ସକାଶେ ଡକାଯାଏ ସେତେବେଳେ କୌଣସି ପ୍ରକାର ଅବହେଳା ପ୍ରଦର୍ଶନ ନକରି, ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର କାର୍ଯ୍ୟବ୍ୟସ୍ତତା ପଛରେ ଛାଡ଼ି ଅଳ୍ଲାଙ୍କୁ ସ୍ଥରଣ କରିବା ପାଇଁ ମସଜିଦ ଆଡ଼କୁ ଶାଘ୍ର ଶାଘ୍ର ଗମନ କର । ଜୁମା ନମାଜ ପାଠ କରିବା ଓ ଲମାମଙ୍କର ଖୁତବା ଶୁଣିବା ତୁମର କାରବାର ଓ ବାଣିଜ୍ୟ ବ୍ୟବସାୟ ତଥା ସାଂସାରିକ କାମଧୟା ଠାରୁ ସହସ୍ର ବରଂ ଲକ୍ଷାଧ୍ୟକ ଗୁଣ ଶ୍ରେୟସ୍ଵର ।

ତଶ୍ଚହୁଦ୍, ତଉଜ ଏବଂ ସୁରଃ ପାତିହାର ଆବୃତି କରିବା ପରେ ହଜୁର ଅନ୍ଧର ଥ.ବ ସୁରେ ଜୁମାର ଅନ୍ତିମ ପଢ଼କ୍ଷି ପାଠ କଲେ ଓ ତାହର ଅନୁବାଦ ଉପସ୍ଥାପନ କଲେ- ଯା ଅୟୁହଳ୍ ଲଜିନା ଆମନ୍ତୁ ଇଜା ନୁଦିଯା ଲିସ୍ତାଲାତି ମୀଯୋମିଲ୍ ଜୁମୁଆତି ପସଥ୍ର ଇଲା ଜିକ୍ରିଲାହି ଡ୍ରଜରୁଲ୍ ବୈ । ଜାଲିକୁମ୍ ଶୈରୁଲ୍ଲକୁମ୍ ଇନ୍ କୁନ୍ତୁମ ଭାଲମୁନ୍ । ଫଇଜା କୁଜିଯାତିସ୍ତାଲାତୁ ପନ୍ତଶିରୁ ଫିଲ୍ ଅରଜି ଡ୍ରବ୍ରତଗୁ ମିନ୍ ପଙ୍କଲିଲାହି ଡ୍ରଜକୁରୁଲାହା କସିରଲା ଅଲକୁମ୍ ତୁଫଳିହୁନ୍ । ଡଇଜା ରାଥ୍ର ତିଜାରତନ୍ ଥଣ୍ଡ ଲହ୍ରେ ଫଞ୍ଚୁ ଇଲେହା ଡ୍ରତରକୁକା କାଇମା । କୁଲ୍ ମାଇନ୍ଦଲାହି ଶୈରୁମ୍ ମିନଲ୍ ଲହ୍ରେ ଡ୍ରମିନତ୍ ତିଜାରାହ୍ । ଡ୍ରଲାହୁ ଶୈରୁର ରାଜିକିନ୍ । ଅର୍ଥାତ ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀଗଣ ! ଯେତେବେଳେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଜୁମା ଦିନ ନମାଜ (ଜୁମା) ପାଠ କରିବା ସକାଶେ ଡକା ଯାଏ ସେତେବେଳେ ଅଲ୍ଲାଇଙ୍କୁ ସ୍ଥରଣ କରିବା ପାଇଁ ଶାସ୍ତ୍ର ଶାସ୍ତ୍ର ଗମନ କର ଏବଂ କ୍ରୟବିକ୍ରୟ ପରିତ୍ୟାଗ କର । ଯଦି ତୁମମାନଙ୍କର କିଛି ମଧ୍ୟ ଜ୍ଞାନ ଥାଏ ତେବେ ଏହା ତୁମମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଉତ୍ତମ ଏବଂ ନମାଜ ପାଠ ଶେଷ ହେବା ପରେ ତୁପୃଷ୍ଠରେ ବ୍ୟାପି ଯାଅ ଓ ଅଲ୍ଲାଇଙ୍କର କୃପା ଅନ୍ଦେଶଣ କର ଓ ଅଲ୍ଲାଇଙ୍କୁ ବହୁତ ସ୍ଥରଣ କର ଯଦ୍ବାରା ତୁମେମାନେ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହେବ । ଯେତେବେଳେ ଏଲୋକମାନେ ବ୍ୟବସାୟ ଓ ଖେଳ କୌତୁକ ବିଷୟ ଦେଖନ୍ତି ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ତୁମଠାରୁ ଅଳଗା ହୋଇ ସେ ଆଡ଼କୁ ଚାଲିଯାଆନ୍ତି ଓ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ଏକାକୀ ଛାଡ଼ି ଯାଆନ୍ତି ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ ଯାହାକିଛି ଅଲ୍ଲାଇଙ୍କ ନିକଟରେ ଅଛି ତାହା ଖେଳ କୌତୁକ ତଥା ବ୍ୟବସାୟ ଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଉକୁଷ ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଇଙ୍କ ଉକୁଷ ଜୀବିକା ପଦାନକାରୀ ।

ହଜୁର ଅନ୍ତର ଆଜି କହିଲେ- ଆଜି ରମଜାନର ଶେଷ ଜୁମା ଓ ଯେପରିକି ଲୋକମାନେ ବିଶେଷ କରି ଏହି ଜୁମାରେ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ସଂଖ୍ୟାରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥାନ୍ତି ଏବଂ ଉପସ୍ଥିତ ହେବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥାନ୍ତି । ସୁରଙ୍ଗ ଜୁମାର ଏହି ଶେଷ ରକ୍ତର ପଡ଼ିଛି ଯାହାକି ମୁଁ ପାଠ କରିଆସିଲି ସେଥୁରେ ଅଲ୍ଲାଇତାଳା ଜୁମାର ଗୁରୁତ୍ୱ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସ୍ଵଷ୍ଟ ରୂପେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଦେଇଛନ୍ତି । ଅତିଥି ଜୁମା ନମାଜ ପାଠ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବା ଅଲ୍ଲାଇତାଳାଙ୍କ ନିକଟରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଜରୁରୀ । ଅଲ୍ଲାଇତାଳା ସ୍ଵଷ୍ଟ ଭାବରେ ଦର୍ଶାଇ ଦେଲେ ଯେତେବେଳେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ନମାଜ (ଜୁମା) ପାଠ କରିବା ସକାଶେ ଡକା ଯାଏ ସେତେବେଳେ କୌଣସି ପ୍ରକାର ଅବହେଳା ଅବା ବାହାନା ପ୍ରଦର୍ଶନ ନକରି, ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟବ୍ୟସ୍ତତା ପଛରେ ଛାଡ଼ି ଅଲ୍ଲାଙ୍କୁ ସ୍ଥରଣ କରିବା ପାଇଁ ମସଜିଦ ଆଡ଼କୁ ଶାସ୍ତ୍ର ଶାସ୍ତ୍ର ଗମନ କର । ଏପରିକି ତାହା ବ୍ୟବସାୟର ଅତି ବିଶେଷ ସମୟ ହୋଇଥାଉ ନାକାହିଁକି ଏବଂ ଲକ୍ଷାଧୂକ ଅବା କୋଟି କୋଟି ଟଙ୍କାର କ୍ଷତି ସହ୍ୟ କରିବାକୁ ପଢ଼ୁ ନାକାହିଁକି ତଥାପି ତାହାର ଖାତିର ନକରି ଜୁମା ନମାଜ ପାଠ କରିବା ସକାଶେ ହାଜର ହୋଇଯାଅ କାରଣ ଜୁମା ନମାଜରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବା ଓ ଜାମେ ମସଜିଦରେ ଏକତ୍ର ହୋଇ ଜୁମା ପାଠ କରିବା ଓ ଜମାମଙ୍କର ଖୁତବା ଶୁଣିବା ତୁମର କାରବାର ଓ ବାଣିଜ୍ୟ ବ୍ୟବସାୟ ତଥା ସାଂସାରିକ କାମଧୟା ଠାରୁ ସହସ୍ର ବରଂ ଲକ୍ଷାଧୂକ ଗୁଣ ଶ୍ରେୟସ୍ଵର । କିନ୍ତୁ ଏହା ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ହୃଦୟଙ୍ଗମ କରିଥାଏ ଯେ ତାହାକୁ ସଠିକ୍ ରୂପେ ବୁଝିଥାଏ ଓ ତାହାର ଜ୍ଞାନ ରଖିଥାଏ । ଅଲ୍ଲାଇତାଳା କୁହୁନ୍ତି ଏହାର ସଠିକ୍ ଜ୍ଞାନ ରଖୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ନିଃସମ୍ଭେଦ ବ୍ୟବସାୟ ଓ କାରବାକୁ ଦ୍ଵିତୀୟ ସ୍ଥାନରେ ରଖିଥାଏ । ଏଥୁସହିତ ଅଲ୍ଲାଇତାଳା କହିଛନ୍ତି ଯେ ଜୁମା ନମାଜ ପାଠ କରିବା ଅନ୍ତେ ତୁମେ ସ୍ଵାଧୀନ, ଯାଥ ଓ ନିଜ ସାଂସାରିକ କାରବାର ଓ ବ୍ୟବସାୟର ଅନ୍ତର୍ଭାବର କର । ଅଲ୍ଲାଇତାଳା ତମର ସାଂସାରିକ କାର୍ଯ୍ୟରେ ମଧ୍ୟ ବରକତ (ଆଶିଷ) ପ୍ରଦାନ କରିବେ କିନ୍ତୁ ନିଜ

ଉପାସନାକୁ କେବଳ ଜ୍ଞାନ ନମାଜ ପାଠ କରିବା ମଧ୍ୟରେ ସୀମିତ ରଖି ନାହିଁ ବରଂ ପ୍ରତି ମୁହଁତରେ ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହତାଲାଙ୍କୁ ସ୍ଵରଣ କରିବା ଉଚିତ । ଯଦି ତୁମେ ଅଲ୍ଲାହତାଲାଙ୍କୁ ସ୍ଵରଣ କରିବା ପ୍ରତି ଧାନ ଦିଅ ତେବେ ତୁମକୁ ପୂର୍ବ ଅପେକ୍ଷା ଯଥେଷ୍ଟ ଅଧିକ ସାଂସାରିକ ଓ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ସଫଳତା ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ । ଅଲ୍ଲାହତାଲାଙ୍କ ଗୁଣଗାନକାରୀ ଯେତେବେଳେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସ୍ଵରଣ କରନ୍ତି ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଏକଥା ମନେରଖୁଆନ୍ତି କି ଜ୍ଞାନ ନମାଜ ପରେ ଆମକୁ ନମାଜ ଅସର ମଧ୍ୟ ପାଠ କରିବାର ଅଛି କାରଣ ତାହା ଫରଜ ନମାଜରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ । ସେହିପରି ମଗରିବ ଓ ଜଣା ନମାଜ ପାଠ କରିବାର ଅଛି କାରଣ ତାହା ମଧ୍ୟ ଫରଜ ନମାଜରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ । ସାଂସାରିକ କାରବାର ହେଉ ଥବା ଅବା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପୁରଷାର, ସବୁକିଛି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ କୃପାରୁ ହିଁ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଏ । ଅତଃ ସଫଳତା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ କୃପା ଓ ତାଙ୍କ ଉପାସନା ସହ ସଂଶୀଳନ । ହଜରତ ମସିହ ମତଦ ଅ.ସ ଏକ ସ୍ଥାନରେ ଏହାର ଗୁରୁତ୍ୱ ଦର୍ଶାଇ କହିଛନ୍ତି-

ଜ୍ଞାନାର ଦିନ ଜଦର ଦିନ ଅଟେ ଏବଂ ଏହି ଜଦ ଅନ୍ୟ ଜଦତାରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଓ ଏହି ଜଦ ପାଇଁ ବିଶେଷ ରୂପେ ସୁରଙ୍ଗ ଜ୍ଞାନା ଅବତର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥାଏ । ପୁନଶ୍ଚ ଆପଣ ଜ୍ଞାନାର ଗୁରୁତ୍ୱ ବର୍ଣ୍ଣନା କରି ହଜରତ ଉମର ର.ଅ ଓ ଜଣେ ଯହୁଡ଼ି (ଧର୍ମାବଳମ୍ବି)ଙ୍କର ଏକ ଗବେଷଣା ମୂଳକ ପ୍ରବନ୍ଧ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି କି ଯେତେବେଳେ ପଡ଼ନ୍ତି ଅଲ୍ୟୋମା ଅକମଳତ୍ତୁ ଲକୁମ ଦିନକୁମ ଅବତର୍ଣ୍ଣ ହେଲା ସେତେବେଳେ ଜଣେ ଯହୁଡ଼ି (ହଜରତ ଉମର ର.ଅଙ୍କୁ) କହିଲେ ଆମ ଉପରେ ଏହି ଦୈବୀବାଣୀ ଅବତର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲେ ଆମେ ଉକ୍ତ ଦୀବକୁ ଜଦ ରୂପେ ପାଳନ କରିଥାନ୍ତୁ । ଏଥୁରେ ହଜରତ ଉମର ର.ଅ ଉତ୍ତର ଦେଲେ ଜ୍ଞାନା ଜଦର ତ ହିଁ ଦିନ କାରଣ ଏହି ପଡ଼ନ୍ତି ଜ୍ଞାନା ଦିନ ଅବତର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା । ହଜରତ ମସିହ ମତଦ ଅ.ସ କହିଛନ୍ତି ଯେ, ଯଦି ଅନେକ ଲୋକ ଏହି ଜଦରୁ ଅଞ୍ଜ ରହିଛନ୍ତି ଯେଉଁଥରେ ଧର୍ମ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବାର ସ୍ଵର୍ଗନା ଦିଆଯାଇଛି ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହତାଲା ନିଜ ପୁରଷାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବାର ସୁମୟାଦ ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି । ଉକ୍ତ ଦିନକୁ ଏତଳି ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଦେଇନାହାନ୍ତି ଏବଂ ମଣ୍ଡଳାନ୍ତି କି ରମଜାନର ଶେଷ ଜ୍ଞାନାର ଉପର୍ତ୍ତି ହୋଇଗଲେ ଆମେ ସମସ୍ତ ଜ୍ଞାନାର ପୁଣ୍ୟ ହାସଳ କରିନେବୁ । ଅତଃ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଧାନପୂର୍ବକ ନିଜ ଜ୍ଞାନାର ସ୍ଵରକ୍ଷା କରିବା ଉଚିତ । ଯେପରି ରମଜାନର ଶେଷ ଜ୍ଞାନାକୁ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଆଯାଇଥାଏ ସେହିପରି ବର୍ଷ ସାରାର ଜ୍ଞାନାକୁ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେବା ଆବଶ୍ୟକ । କିନ୍ତୁ ଅନେକ ଲୋକ ଏଥୁପ୍ରତି ଧାନ ଦେଇନଥାନ୍ତି ଏବଂ ସାଂସାରିକ କାରବାର ଓ ନିଜ ଆଗ୍ରହ ମୂଳକ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସମୟ ନଷ୍ଟ କରିଥାନ୍ତି । ଅଲ୍ଲାହତାଲା କହିଛନ୍ତି ଯେ, ଯାହା ଜଣିରଙ୍କ ନିକଟରେ ଅଛି ତାହା ଉକ୍ତ ଦୂର ଜିନିଷ ଠାରୁ ତଥା ଧରମପତି, ଆନନ୍ଦ ଉଲ୍ଲାସ ଠାରୁ ଶ୍ରେୟସ୍କର ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହତାଲା ହିଁ ମଣିଷଙ୍କୁ ଜୀବିକା ପ୍ରଦାନ କରିଥାନ୍ତି । ଅତେବା ଏହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମୋନିନ୍ ପାଇଁ ଏହା ମନ୍ୟୋଗ କରିବାର ମୂଳି, ବିଶେଷ କରି ଆମେ ଯେ ଯୁଗାବତାରଙ୍କୁ ସ୍ଵାକ୍ଷର କରିଛେ ଆମକୁ ଏଥୁପ୍ରତି ବିଶେଷ ଧାନ ଦେବା ଆବଶ୍ୟକ ।

ହଜରତ ମସିହ ମତଦ ଅ.ସ ଏକ ସ୍ଥାନରେ କହିଛନ୍ତି- ସତ୍ୟ ଏହି କି ଯେ ତୁମେ ସେହି ଉସ୍ତୁ ନିକଟରେ ଆସି ପହଂଚିଯାଇଛ ଯାହା ପ୍ରାଣ ରକ୍ଷାକାରୀ ସଂଞ୍ଚାବନୀ ଅଟେ । ହିଁ (ତାହାର) ଜଳ ଧାନ କରିବା ବର୍ତ୍ତମାନ ବାକି ଅଛି । ଯଦି ଅଲ୍ଲାହତାଲାଙ୍କ କୃପା ଓ କରୁଣା ଦ୍ୱାରା ସାମର୍ଥ୍ୟ ଚାହୁଁଛ, ତେବେ ସେ ତୁମକୁ ତୃପ୍ତ କରିବେ । କାରଣ ଜଣିରଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ ସାଧୁତ ହୋଇନଥାଏ । ମୁଁ ନିଃସମ୍ମାନ ଜାଣେ କି ଯେ ଏହି ଉସ୍ତୁରୁ ଜଳ ଧାନ କରିବ ସେ ଧ୍ୟାନ ହେବାରୁ ବର୍ତ୍ତ ଯିବ । ଏହି ଉସ୍ତୁରୁ ତୃପ୍ତ ହେବାର ଉପାୟ କ'ଣ ? ଏହି କି ଯେ, ଜଣିର ଯେଉଁ ଦୂରଟି କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ତୁମ ଉପରେ ନ୍ୟୟ କରିଛନ୍ତି ତାହାର ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ସମ୍ପାଦନ କର । ସେଥୁରେ ଗୋଟିଏ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟଟି ସୃଷ୍ଟି ପ୍ରତି ତୁମର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅଟେ ।

ହଜୁର ଅନ୍ତର୍ମୁଦ୍ରା ଅ.କ କହିଲେ ‘ଅତଃ ଅଲ୍ଲାହତାଲାଙ୍କ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ତାଙ୍କ ପ୍ରାତିଭାଜନ ଲାଭ କରିବା ଜରୁରି ଅଟେ । ଏହି କଥା ମଧ୍ୟ ଧାନ ରହିବା ଜରୁରି ଯେ, ଆମେ ଅଲ୍ଲାହତାଲାଙ୍କ ଉପାସନାର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରିବା । ଅଲ୍ଲାହତାଲା କହିଛନ୍ତି ଥିମା ଖଲକତ୍ତୁଲ ଜିନୀ ଥିଲ ଇନ୍ସା ଇଲ୍ଲ ଲିଯାବୁଦୁନ୍ ଅର୍ଥାତ ଆସେ ଜିନ୍ ଓ ମାନବଙ୍କ କେବଳ ନିଜ ଉପାସନା ନିମନ୍ତେ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛୁ । ଏହା ଏକ ସ୍ଥାଯୀ କାର୍ଯ୍ୟ ଯାହାକି ତୁମେ ନିଜ ଚେତନାରେ ଆସିବା ପୂର୍ବରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଏହି ସଂସାରରୁ ବିଦାୟ ନେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମ୍ପାଦନ କରିବାକୁ ହେବ । ଅତେବା ବର୍ଷକରେ ଗୋଟିଏ ଜ୍ଞାନା ପାଠ କରିବାକୁ ଯଥେଷ୍ଟ ମଣ ନାହିଁ ବରଂ ତୁମ ପାଇଁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜ୍ଞାନା ହିଁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଟେ ।

ଏକ ଅବସରରେ ହଜରତ ମହନ୍ତି ସ.ଅ ଜୁମାର ବିଶେଷତା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆଲୋକପାତ କରି କହିଲେ କେବଳ ଅସୁନ୍ଦର, ଯାତ୍ରୀ, ମହିଳା ଓ କ୍ରିଡ଼ାସଙ୍କୁ ବାଦଦେଲେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ଓ ପ୍ରକଳ୍ପକାରୀ ଦିବସ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ ପୋଷଣ କରିଥାଏ ତାହା ପାଇଁ ଜୁମା ନମାଜ ପାଠ କରିବା ଅନିବାର୍ୟ । ଆହୁରି କହିଲେ ଯେ କେହି ଖେଳ କୌତୁହଳ ଓ ବ୍ୟବସାୟ ଯୋଗୁଁ ଜୁମା ନମାଜ ପାଠ କରିବାରେ ଅବହେଳା କରେ ତେବେ ଅଲ୍ଲାହତାଳା ମଧ୍ୟ ତାହା ସହ ସମାନ ଆଚରଣ (ପ୍ରଦର୍ଶନ) କରିଥାନ୍ତି । ନିଃସଦେହ ଅଲ୍ଲାହତାଳା ନିସ୍ତ୍ରହ ଓ ଶୁଣଗ୍ରାହୀ । ଆପଣ ଏହା ମଧ୍ୟ ଦର୍ଶନଛନ୍ତି କି ଜୁମା ଦିନ ପୁଣ୍ୟକର୍ମର ପ୍ରତିଫଳ ବହୁଗୁଣ ବତ୍ତିଯାଇଥାଏ । ତେଣୁ ଅଯଥାରେ ଜୁମା ନମାଜ ପାଠ ନକରିବା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ହଜରତ ମହନ୍ତି ସ.ଅଙ୍କର ଏକ ଚେତାବନୀ ସୂଚକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ରହିଛି କି ଯେ କେହି ଅକାରଣେ ଜୁମା ନମାଜ ପାଠ ନକରେ ତେବେ ତାହାର ଅମଳ ନାମାରେ ତାହାକୁ କପଚବିଶ୍ୱାସୀ ଲେଖାଯିବ । ପୁନଃ କହିଲେ ଯେ ଅଳ୍ପସୁଆମି ପ୍ରଦର୍ଶନ କରି ତିନୋଟି ଜୁମା ଜୁମାଗତ ଭାବରେ ପାଠ କରେ ନାହିଁ ତେବେ ଅଲ୍ଲାହତାଳା ତାହା ହୃଦୟରେ ମୋହର କରିଦେଇଥାନ୍ତି । ଅତ୍ୟ ଏହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍ସ କରିବାର ସ୍ଥାନ କାରଣ ଯେତେବେଳେ ମୋହର ଲାଗିଯାଏ ତେବେ ସତ୍କର୍ମ ସମ୍ପାଦନ କରିବାର ଶକ୍ତି ମଧ୍ୟ ହ୍ରାସ ହେବା ଆରମ୍ଭ ହୋଇଯାଇଥାଏ । ଆଉ ଏକ ଅବସରରେ ଆପଣ କୁହନ୍ତି ଜୁମା ପାଠ କରିବାକୁ ଆସୁଥାଅ... କାରଣ ଜଣେ ଜୁମା ପାଠ କରିବାରୁ ନିବୃତ ରହି ଆସେଆସେ ବୈକୁଣ୍ଠରୁ ଦୂରେଇ ଯାଇଥାଏ ଯେତେବେଳେ କି ସେ ବୈକୁଣ୍ଠର ଅଧିକାରୀ ଥାଏ ।

ହଜୁର ଅନ୍ତରେ ଆ.ବ କହିଲେ ‘ଅତ୍ୟ ଅଗଣିତ ଅବସରରେ ହଜରତ ମହନ୍ତି ସ.ଅ ଜୁମା ନମାଜରେ ସାମିଲ ହେବାକୁ ଧାନ ଆକର୍ଷଣ କରିଛନ୍ତି ବରଂ ଅକାରଣେ ସାମିଲ ହେଉନଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଚେତାବନୀ ଦେଇଛନ୍ତି । କୌଣସି ଗୋଟିଏ ହେଲେ ସ୍ଥାନରେ ମଧ୍ୟ ଆପଣ କହିନାହାନ୍ତି କି ରମଜାନର ଶେଷ ଜୁମା ପାଠ କରିନେଲେ ତୁମେ କ୍ଷମା ପ୍ରାସ୍ତୁତ କରିନେବ । ହଜରତ ମହନ୍ତି ସ.ଅ ଜଣେ ମୋମିନଙ୍କୁ ଚିହ୍ନଟ କରିବାର ଚର୍କା କରି କହିଲେ କି ସେ ଗୋଟିଏ ନମାଜରୁ ଆଉ ଏକ ନମାଜର ପ୍ରତିକ୍ଷା ଓ ଭାବନାରେ ରହିଥାଏ ଏବଂ ଗୋଟିଏ ଜୁମାରୁ ପର ଜୁମାର ପ୍ରତିକ୍ଷା ଓ ଭାବନାରେ ରହିଥାଏ ତଥା ଗୋଟିଏ ରମଜାନରୁ ଆଉ ଏକ ରମଜାନର ପ୍ରତିକ୍ଷା ଓ ଭାବନାରେ ରହିଥାଏ ନା କି ସାଂସାରିକ କାମନା ଓ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନରେ ନିଜ ଜୁମା ଓ ନମାଜ ନଷ୍ଟ କରିଥାଏ । ସୁତରାଂ ଆମମାନଙ୍କୁ ନିଜ ଉପାସନା ପ୍ରତି ସକ୍ରିୟ ଓ ଯନ୍ତ୍ରବାନ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । ନିଜ ପ୍ରଥମକୃତ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ସଠିକ୍ ରୂପେ ସମ୍ପାଦନ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଅଲ୍ଲାହତାଳାଙ୍କୁ ହାସଲ କରିବାକୁ ଏକ ବିଧୁବନ୍ଧ ପ୍ରୟାସର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । କିନ୍ତୁ ଯଦି ଆମେ ଚିନ୍ତା କରୁ ତେବେ ଆମେ ଦେଖିବାକୁ ପାଇଥାଉ କି ଅଲ୍ଲାହତାଳାଙ୍କର ଅସଲ ସ୍ଥାନ ଓ ତାଙ୍କ ପ୍ରଭୁତ୍ବର ମୂଳ୍ୟକୁ ସଠିକ୍ ରୂପେ ଚିହ୍ନିପାରି ନାହେଁ । ଆମ ଦୁଆରେ ଏକ ସ୍ଥାନୀୟ ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଆମ ହୃଦୟ କେବଳ ଜୁମା ପାଇଁ ନୁହେଁ ବରଂ ପାଠ ବେଳା ନମାଜ ପାଠ ନିମନ୍ତେ ମଧ୍ୟ ମସଜିଦରେ ଲାଗିରହିଥାଉ କିନ୍ତୁ ଯେପରିକି ମୁଁ କହିଲି ଆମେମାନେ ବାନ୍ଧବରେ ତାଙ୍କ ହଣ୍ଡିକୁ ଚିହ୍ନିବା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅଞ୍ଚାତ ସାରରେ ପଡ଼ିରହିଛେ । ଆମେ ନିଜର କ୍ଷଣ ସ୍ଥାନୀୟ ଓ ଶିଶ୍ରୀ ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ଅଧିକ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଇଥାଉ । ଯେତେବେଳେ ଆମେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଭୁଲି ତାଙ୍କ ଆଦେଶକୁ ସାଂସାରିକ କାମନା ପୂରଣ ଭୁଲନାରେ ପଛରେ କରିଦେଇଥାଉ ସେତେବେଳେ ଯେମିତିକି ହଜୁର ସ.ଅ କହିଛନ୍ତି ଅଲ୍ଲାହତାଳା ମଧ୍ୟ ଏତଳି ଅଭୁଲା ଓ ବେପରୁଆ ଲୋକମାନଙ୍କ ସହ ସମାନ ଆଚରଣ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଥାନ୍ତି ଏବଂ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ବୈକୁଣ୍ଠର ଅଧିକାରୀ ହେବା ସତ୍ରେ ଉଚ୍ଚ ବେପରୁଆ ମନବୃତ୍ତ ଯୋଗୁଁ ସେଥିରୁ ବଂଚିତ ରହିଯାଏ । ଅତ୍ୟ ଜଣେ ମୋମିନର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କି ଏକଥା ସର୍ବଦା ନିଜ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ରଖନ୍ତୁ କି ମୋର କାରବାର ଓ ବ୍ୟବସାୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ କୃପା ବଳରେ ହିଁ ବାବରକତ ହୋଇପାରିବ । ଯଦି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ କୃପା ବର୍ଷଣ ହେଲେ ଯାଇ ତାଙ୍କ ଆଶିଷ ପ୍ରାସ୍ତୁତ ହୁଏ ତେବେ ମୁଁ ସର୍ବପ୍ରଥମେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରିବା ପାଇଁ କିଆଁ ପ୍ରୟାସ ନକରିବି । ଏହି ନିଯମକୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ବୁଝିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଯଦି ଆମେ ବୁଝିନେଉ ତେବେ ଆମ ମସଜିଦ ରମଜାନ ବ୍ୟତୀତ ପାଠ ବେଳା ସାମୁହିକ ନମାଜ ପାଠ ସମୟରେ ଏବଂ ନମାଜ ଜୁମାରେ ମଧ୍ୟ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ରହିବ ବରଂ ମସଜିଦ ଛୋଟ ହୋଇଯିବ । ଏହା ହିଁ ହଜରତ ମସିହ ମତଦ ଅ.ସଙ୍କ ଆଗମନର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ । ହଜରତ ମସିହ ମତଦ ଅ.ସ ଆମକୁ କହିଛନ୍ତି ଯଦି ଆମ ଗତକାଳି ଅପେକ୍ଷା ଆଜି ଗୌରବମଧ୍ୟ ନୁହେଁ ତେବେ ବାନ୍ଧବରେ ଆମେ ଜଣେ ମୋମିନ ନୁହେଁ । ତେଣୁ ଆଜି ଆମେ ଜୁମାକୁ ବିଦାୟ ଦେବାକୁ ଏଠାରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ନାହେଁ ବରଂ ନିଜ ପୁଣ୍ୟକର୍ମ, ଉପାସନା ଓ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପ୍ରେମରେ ଆଗକୁ ବତ୍ତିଚାଲିଥିବା ପାଦକୁ ମଜବୁତ କରିବା ପାଇଁ

ଏବଂ ସେଥିପାଇଁ ଦୁଆ କରିବା ନିମକ୍ତେ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇଛେ । ଅତେବ ଆଜିର ଏହି ଇଦର ଦିବସରେ ଆମକୁ ଏହି ଶପଥ କରିବା ଉଚିତ୍ କି ଆମେ ଆସନ୍ତାରେ ଅଲ୍ଲୁଣ୍ଡଙ୍କ ସହ ନିଜ ସମ୍ପର୍କକୁ ମଜବୁତ୍ କରିଗାଲିବା । ଇନ୍ଦ୍ରଶା ଅଲ୍ଲୁଣ୍ଡ ଏବଂ ଏହି ଶପଥ ଓ ଦୁଆ ସେତେବେଳେ କରିପାରିବା ଯେତେବେଳେ ଅଲ୍ଲୁଣ୍ଡଙ୍କ ନିକଟର ହେବାର ଗୁରୁତ୍ୱ ଆମେ ହୃଦୟଙ୍ଗମ କରିବା । ଯେତେବେଳେ ଅଲ୍ଲୁଣ୍ଡତାଳାଙ୍କୁ ବାସ୍ତବରେ ସକଳ ଶକ୍ତିର ମାଲିକ ଓ ଉସ୍ତୁ ତଥା ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଉତ୍ତମ ରୂପେ ସମାଦନକାରୀ ବୁଝିନେବା ।

ହଜୁର ଅନ୍ଧର ଅ.ବ କହିଲେ ‘ବସ୍ତୁର ଗୁରୁତ୍ୱ ତାହାର ଆବଶ୍ୟକତା ଓ ଜ୍ଞାତ ମୁତାବକ ହୋଇଥାଏ । କେତେକ ଲୋକ ନିଜ ଧାରଣା ଓ ଆବଶ୍ୟକତା ଅନୁଯାୟୀ (ବସ୍ତୁର) ଗୁରୁତ୍ୱ ପ୍ରତି ନଜର କରିଥାନ୍ତି । ଛୋଟ ଜିନିଷର ସନ୍ଧାନରେ ଅଣ୍ଣା ଭିଡ଼ି ଥାନ୍ତି ଏବଂ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବସ୍ତୁକୁ ଅଣଦେଖା କରିଦେଇଥାନ୍ତି । ସଂସାରରେ ଅନେକ ଲୋକ ଅଛନ୍ତି ଯେ ଏପରି ଅବାନ୍ତର କାନ୍ଦିପାଇଁ କରିଥାନ୍ତି ଏବଂ ସଠିକ୍ ଜ୍ଞାନର ଅଭାବ ହେତୁ ଅବା ଅଜ୍ଞାନତା ବଶତଃ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବସ୍ତୁକୁ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଦେବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଅନାବଶ୍ୟକ ବସ୍ତୁକୁ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଇ ବସିଥାନ୍ତି । ମୋତେ ଲୋକ ପ୍ରଶ୍ନ କରିଥାନ୍ତି କି ଆମେ ଦୁଆ କରୁଛୁ ଏବଂ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆକୁଳ ଓ ଅଧିର ହୋଇ ଦୁଆ କରୁଛୁ କିନ୍ତୁ ତାହା ସ୍ବାକୃତି ଲାଭ କରୁ ନାହିଁ । ମୁଁ ତାଙ୍କ ଏହି ଉତ୍ତର ଦେଇଥାଏ ଏବଂ ଏହି ପଢ଼ିଲି ମୁତାବକ ଦେଇଥାଏ ଯାହାର ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣକରଣ ମୁଁ ରମଜାନର ପ୍ରଥମ ଖୁତବାରେ କରିଥିଲି କି ଯେଉଁସ୍ତାଳେ ଅଲ୍ଲାହ କହିଛନ୍ତି ଯେ, ମୁଁ ନିଜ ଭକ୍ତର ନିକଟରେ ରହିଛି ଏବଂ ତାହାର ଦୁଆ ଶୁଣୁଛି । ଯେପରିକି ସେ କହିଛନ୍ତି ଉଜିବୁ ଦାଅତଦ୍ବାଇ ଇଜାଦାନି ଫଳୟସ୍ତକିବୁଳି ଡ୍ରଲ୍ୟୁମିନୁବି ଲଅଲ୍ଲାହୁମ ଯରଶୁଦ୍ଧନ । ହଜରତ ମୁସଲେହ ମତର ର.ଅ ଉକ୍ତ ପଢ଼ିଲିର ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରି କହିଛନ୍ତି କି ଏଠାରେ ଦାଓଡ଼ିଦ୍ବୀର ଦୁଆରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଭିକ୍ଷାକାରୀ ଅନ୍ତର୍ଭୁଲ୍କ ନୁହେଁ ବରଂ ସେହି ବିଶେଷ ଭିକ୍ଷାକାରୀ ଯେ ଦିନରେ ଅଲ୍ଲାହତାଲାଙ୍କ ଖାତିର ରୋଜା ରଖୁଥାନ୍ତି, ଫରଜ ନମାଜ ପାଠ କରିଥାନ୍ତି, ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଶୁଣଗାନ କରିଥାନ୍ତି ଏବଂ ନିଜ ନମାଜ ଓ ଜୁମାର ସୁରକ୍ଷା କରିଥାନ୍ତି ତଥା ରଜନୀରେ ଅଧିର ଓ କାତୁର ହୋଇ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ସ୍ଵରଣ କରିଥାନ୍ତି । ନିଃସମ୍ମାନ ଅଦ୍ବାର ଅର୍ଥ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଭିକ୍ଷାକାରୀ ହୋଇଥାଇ ପାରେ କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ ଯେହେତୁ ରମଜାନ (ମାସ)ଉପରେ ଚର୍ଚା ହେଉଅଛି ତେଣୁକରି ଏଠାରେ ସେହି ଲୋକ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ଅଚନ୍ତି ଯେ ନିଜ ଉପାସନା ବିଶେଷ ଭାବରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଖାତିର ସମ୍ପାଦନ କରିଥାନ୍ତି । ପୁଣି ନିଜ ଉପାସନାକୁ କେବଳ ରମଜାନ ମାସରେ ହିଁ ସାମିତ ରଖନଥାନ୍ତି ବରଂ ବର୍ଷାସାରା ତାଙ୍କର ଉପାସନା ଆଛାଦିତ ରହିଥାଏ । ଏମାନେ ସାଂସାରିକ କାମନା ପୂରଣ ନିମନ୍ତେ ଦୁଆ କରିନଥାନ୍ତି ବରଂ ସେମାନେ ସେହି ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ଜଣଗଙ୍କୁ ଭିକ୍ଷା କରିଥାନ୍ତି । ଅଲ୍ଲାହତାଲା କହିଛନ୍ତି ସବୁକିଛି ଭୁଲି ଯେ କେବଳ ଆମ ସାନିଧ ଲାଭ କରିବାର ଦୁଆ କରିଥାନ୍ତି ତେବେ ମୁଁ ତାଙ୍କର ଦୁଆ ନିଷ୍ଠତ ଶୁଣିଥାଏ । ଅଲ୍ଲାହତାଲା କହିଛନ୍ତି ଯେ ମୋ ସହ ସାକ୍ଷାତ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଉକ୍ତଶ୍ରିତ, ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚିୟ ମିଳିଥାଏ । କେତେକ ଲୋକ ମୋତେ (ପତ୍ର) ଲେଖିଥାନ୍ତି କି ଆମେ ଏଉଳି କାତୁରତାର ସହ ଦୁଆ କଲୁ ତଥାପି ଅଲ୍ଲାହ ଶୁଣିଲେ ନାହିଁ । ଅଲ୍ଲାହତାଲା ତ ଏହା କହିନାହାନ୍ତି ଯେ ମୁଁ ତୁମର ସକଳ ପ୍ରାର୍ଥନା ଓ କାମନା ସ୍ବାକ୍ଷାର କରିନେବି । ହିଁ ଯଦି ନିଜ ଭିତରେ ପବିତ୍ର ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆଣି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ କରିବା ଓ ପ୍ରାୟ ନିମନ୍ତେ ଅଧିର ହୋଇ ଦୁଆ କର ତେବେ ଯେପରିକି ସେ କହିଛନ୍ତି ମୁଁ ନିଷ୍ଠତ ଶୁଣିବି ଏବଂ ନିଜ ପ୍ରିୟ (ଉକ୍ତ)ର ବନ୍ଦୁ ପାଲନି ତାହା ସହ ଛିଡ଼ା ହୋଇଯିବି, ତାହାର ମାନସିକ ପୂରଣ କରିବି ଏବଂ ତାହାର ଶତମାନଙ୍କ ସହ ଲାଭିବି ।

ଅତେ ଆମେ ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ ଅ.ସଙ୍କୁ ସ୍ୱାକାର କରିଛେ ତେବେ ଆମର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଯେ ଆମେ ନିଜ ଉପାସନାର ପ୍ରରକୁ ଉର୍ଧ୍ଵଗାମୀ କରିବା, ଏହି ରମଜାନରେ ଯେଉଁ (ଉଜ)ପ୍ରର ହାସଲ କରିଛେ ଅବା ପହଂଚିବାକୁ ପ୍ରୟାସ କରିଛେ ତାହାର ତଳ ପ୍ରରକୁ ନିଜକୁ ନେଇ ନମ୍ବାର । ନିଜ ନମାଜର ପ୍ରର ମଧ୍ୟ ଉତ୍ତା କରି ଚାଲିବା, ଜୁମାରେ ହାଜର ହେବାକୁ ବଜାୟ ରଖିବା, ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଆଦେଶ ପାଳନକାରୀ ହେବା ସହିତ ବିଶେଷ କରି ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେବାର ପ୍ରୟାସ ସର୍ବଦା ଅବ୍ୟାହତ ରଖିବା ଯାହାକି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ତାଙ୍କରି ଅସ୍ତିତ୍ବ (ପ୍ରାୟି କରିବା) ଭିକ୍ଷା କରିବା । ଅର୍ଥାତ ଏହି ପ୍ରୟାସ ରହିଥୁବ କି କିତକି ଆମକୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କାଲୀ ପ୍ରାୟ ହେବେ । ଆମ ନମାଜ, ଉପାସନା କେବଳ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସାନିଧ ଲାଭ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ରହିବା ଉଚିତ । ଅଲ୍ଲାହଙ୍କାଲୀ ଆମମାନଙ୍କୁ ଏହି ପ୍ରର ହାସଲ କରିବାକୁ ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ ।

Khulasa Khutba Juma Huzoor Anwar a.b.a

31st May 2019